

RECENSIE ■ JOEP ONDERDELINDEN MET THEATERSOLO 'WORST'

Een bizarre en bevlogen verhalenman

★★★★☆

Gebeurtenis: theatersolo Joep Onderdelinden, spel en tekst. **Programma:** 'Worst'. **Gezien:** 20/5 Assen, De Schalm. **Publiek:** kleine 200 (vol). **Bijzonderheid:** theater on tour van De Kolk. **Bijzonderheid II:** volgend seizoen elders reprises.

Door Jacques J. d'Ancona

ssen klampt zich vast aan elk vleugje cultuur sinds De Kolk gesloten is. Welke locatie maakt niet uit. Assen hongert, en wordt op een mooie zondagavond gespijzigd door Joep Onderdelinden. Wat hij voortvoert gaat er in als koek en het heeft zin te onderzoeken waar dat in zit. Onderdelinden is een pure solist die na jaren van uiteenlopende activiteiten in de theaters en op tv niet volgevreten achterover leunt. Hij is via *Worst* bezig aan zijn derde programma dat het predicaat *show* niet haalt en evenmin verdient. Waarmee niets verkeerd is beweerd. Op en top bevlogen, met een tot in het absurde doorgetrokken fantasie en scheppend vermogen, neemt hij behaaglijk plaats in de zachte berm die grenst aan

het terrein van het cabaret.

Is hij cabaretier? Nou nee. Joep Onderdelinden is een acteur die op eigen kompas en eigen tekst vaart. Dat doet hij slim, mimisch sterk en met overtuigende contrasten tussen ernst en humor, alsof hij zichzelf speelt. Met een enorme energie en discipline suggereert hij een authentiek overkomende betrokkenheid en omdat hij typisch een verhalenman is mag hij wat mij betreft liegen.

Het maakt niet uit. Hij boeit, althans tot op zekere hoogte. Er zitten een paar zwakke scènes in zijn voorstelling, die met een lengte van anderhalf uur af en toe gaat trekken. Onderdelinden ziet dan toch weer kans de boel op te halen. Zijn scorende kwaliteit schuilt in een sympathiek gebrek aan pretenties. Daardoor valt een zaal voor hem.

Waar heeft hij het over? Vraag liever waar hij het niet over heeft. Een acceptabel soort maatschappelijke betrokkenheid is hem niet vreemd, mits hij niet verzeilt in een griezelige overdosis

dramatische aanstellerij. Zijn vertellingen onttrekt hij aan het kleine ongerief waar we allemaal een keer tegenaan lopen. Vrij onbeduidend, eigenlijk, maar het dwingt hem tot de karikatuur van conclusies die kleven aan de grap dat hij serieus genomen wil worden en fysiek niet in orde is.

Joep Onderdelinden kan op zijn manier leuk helder maken wat het betekent last te hebben van slapende ballen. Micro problematiek van onbeduidende betekenis. Bizar, extreem, soms. En wat de *worst* uit de titel betreft is het zaak de slager te raadplegen die op zekere dag het jongetje Onderdelinden ernstig teleurstelde.

